

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Douwe Jan Beek en 26 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Ten aanzien van de onder 11, 16 en 27 genoemde verzoekers, wordt afgeweken van het in de wet omtrent de duur van woonplaats in het Koninkrijk bepaalde (artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder 2°, van de wet op het Nederlanderschap). De ondergetekende is van oordeel dat hiertoe voldoende aanleiding bestaat.

De onder 2, 5, 11, 14, 16, 24 en 26 genoemde gehuwde vrouwen stellen evenals hun in het wetsontwerp genoemde echtgenoten prijs op het bezit van het Nederlanderschap. Aangezien zij deze staat niet kunnen verkrijgen door het doen van een kennisgeving worden zij voor naturalisatie voorgedragen.

Een minderjarig kind van de verzoeker, genoemd onder 7, woont in Zuid-Afrika, in verband waarmee dit kind in artikel 2 van medenaturalisatie wordt uitgesloten. Verzoeker heeft met deze uitsluiting ingestemd.

De verzoekers, genoemd onder 1, 4, 7, 9, 10 en 15, zijn oud-Nederlanders, die het Nederlanderschap hebben verloren op grond van artikel 7, onder 1°, van de wet op het Nederlanderschap, door naturalisatie in een ander land.

De verzoekster, genoemd onder 12, verloor het Nederlanderschap op grond van artikel 7, onder 3°, van voormelde wet: zij verkreeg door registratie de Britse nationaliteit. Al deze verzoekers zijn thans weer in Nederland woonachtig en wensen hun oorspronkelijke nationaliteit terug te krijgen. Gelet op de verkregen inlichtingen bestaat er voldoende aanleiding de verzoeken in te willigen.

De onder 3, 19 en 20 genoemde verzoekers verloren het Nederlanderschap door de werking van artikel 7, onder 5°, van meergenoemde wet. Zij hadden door gebruik te maken van de daartoe bij dat artikel aangewezen weg verlies van de Nederlandse nationaliteit kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend blijken zij toch prijs te stellen op het bezit van hun oorspronkelijke nationaliteit. Ook ten aanzien van deze voorgedragenen bestaat er voldoende aanleiding tot herstel in het Nederlanderschap.

Met betrekking tot de overige voorgedragenen moge het volgende worden medegedeeld.

Onder 6 wordt genoemd de Italiaanse verzoeker Pietro Dorigo. Hij werd in 1901 te Polcenigo in Italië geboren. Adressant woont sedert 1928 onafgebroken in ons land. Als granietwerker verschaft hij zich een bestaan.

De Duitse verzoekster Barbara Halfkann, genoemd onder 8, werd in 1928 te Schaesberg geboren. Met uitzondering van de periode 1957 tot 1960, verblijft zij sinds haar geboorte in Nederland. Adressante is eigenares van een bloemen- en zaadhandel.

Onder 13 wordt voorgedragen de Italiaanse verzoeker Lino Luigi Orlandi. Hij werd in 1937 te San Lorenzo in Banale (Italië) geboren. Sedert 1960 verblijft hij in Nederland. Adressant, die met een van origine Duitse vrouw is gehuwd, voorziet als wagenpoetser in het gezinsonderhoud.

Corrado Pancetti, de onder 17 genoemde verzoeker, werd in 1929 te Minucciano (Italië) geboren. Hij bezit de Italiaanse nationaliteit. Adressant woont van 1960 af in ons land. Zijn vrouw bezit het Nederlanderschap. Als controleur verdient adressant het brood voor zich en de zijnen.

De Hongaarse verzoeker Imre Gyula Racz, genoemd onder 18, werd in 1939 te Zalaszentgrot (Hongarije) geboren. Van 1958 af is hij in Nederland gevestigd. Adressant studeerde aan de Technische Hogeschool te Eindhoven en behaalde in 1964 het diploma scheikundig ingenieur. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Verzoeker is wetenschappelijk medewerker aan de Technische Hogeschool te Enschede.

De verzoeker van Poolse herkomst Roman Jan Sieron, voorgedragen onder 21, werd in 1924 te Radlin-Glozyny in Polen geboren. Tijdens de oorlogsjaren was hij als dwangarbeider tewerkgesteld in Duitsland. Na de Duitse capitulatie verrichtte hij bewakingsdiensten voor het Amerikaanse bezettingsleger. Sedert 1947 woont hij in ons land. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Hij voorziet als schildersknecht in het onderhoud van zich en de zijnen.

De Duitse verzoekster Elisabeth Standl, genoemd onder 22, werd in 1936 te Amsterdam geboren uit het huwelijk van een Duitser en een van oorsprong Nederlandse vrouw. Zij heeft nimmer in het buitenland gewoond. Als arbeidster voorziet zij in haar levensonderhoud.

Onder 23 en 25 worden voorgedragen de gebroeders Hannes en Jan Westhiner. Zij werden onderscheidenlijk in 1936 te Oud- en Nieuw Gastel, en in 1933 te Amersfoort geboren. Sinds hun geboorte hebben zij woonplaats in het Koninkrijk. Zij zijn van onbekende nationaliteit en zijn gehuwd met van oorsprong Franse vrouwen. Als musicus en reparateur van muziekinstrumenten hebben zij een bestaan.

Uwe Zornig, de Duitse verzoeker, genoemd onder 27, werd in 1940 te Neufeld in Duitsland geboren. Adressant, die sedert 1959 op Nederlandse schepen vaart, heeft sedert januari 1962 woonplaats in Nederland. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en is werkzaam als stuurman bij de kleine handelsvaart.

De Roemeense verzoekers, genoemd onder 10 en 11, de Britse verzoekster, genoemd onder 12, en de Hongaarse verzoeker, genoemd onder 18, zullen door de voorgestelde naturalisatie hun huidige nationaliteit niet verliezen. Ten aanzien van de overigen geldt dat zij na naturalisatie niet van dubbele nationaliteit zullen zijn. De hiervoor genoemde Britse verzoekster heeft zich bereid verklaard na de totstandkoming van haar naturalisatie afstand te doen van het Britse staatsburgerschap.

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.